

Krachtmeting tusser

EVELYNE COUSSENS

Je kunt je het bijna niet voorstellen, dat theater *the talk of the town* is. Maar op het Waddeneiland Terschelling gaat het verder dan dat: ieder jaar neemt het Oerol Festival er gedurende tien dagen *the town* over.

Voorstelletje: laat de politici die de kunsten graag als een elitaire hobby uitspuwen eens een paar dagen op Terschelling rondfiet-sen, tijdens het Oerol Festival. Bij een forse windkracht 6 is dat niet alleen goed voor het lichaam, ook de gedachten varen er wel bij. Schrik niet wanneer ze geregeld voor-bijgestoken worden door opgewekt trap-pende senioren die, thermos en deken-tje in de aanslag, op weg zijn naar een duintop om daar rond middernacht een voorstel-ling bij te wonen. Het locatiefestival Oerol heeft in de 31 jaar van zijn bestaan een omvangrijk, divers en erg trouw publiek opgebouwd, dat noch voor een artistiek experiment, noch voor een buitje terug-schrikt. Met dat publiek wil artistiek direc-teur Kees Lesuis graag verder gaan. Want locatietheater mag dan wel een groeiend

publiek bekoren – denk aan het succes van Theater Aan Zee – het mag niet verworden tot gratis exotisme. Lesuis: “We willen inzetten op verdieping. Intussen kunnen we locaties ‘mooi’ bespelen, nu moeten we ons afvragen welke verhalen we daar écht willen vertellen.” Wie dat alvast goed begre-pen heeft is de jonge Marieke van Veen, die in *Waar* op de meest letterlijke manier ‘haar’ plek laat spreken. Via een platte-grondje lokt Van Veen je naar een vervallen huis, waar er vervolgens, terwijl je dwaalt door de kamers, niets gebeurt – althans niet fysiek. Hoogstens valt je oog op subtiel aan-gebrachte, vreemdsoortige collages van insecten, glasscherven of touwtjes – mate-riaal dat in het huis aanwezig was, en ter-stond je verbeelding aanvuurt. De lege kamers beginnen zich te vullen met denk-beeldige verhalen: wat heeft zich hier afge-speeld, wie woonde hier, wat is er met de bewoners gebeurd? Van Veen maakt deel uit van de werkplaats Atelier Oerol, dat jong talent de kans biedt om zich door het landschap te laten uitdagen. De toonmo-menten van de jonge makers zijn gebun-deld in een parcours dat je gedurende een hele dag alle hoeken van het eiland laat zien. Het valt op hoe divers de inzet is: Sofie Doeland balanceert met haar beeldende concept rond ‘oneindigheid’ op de grens met de beeldende kunsten, Akwasi Ansah

1 mens en landschap

● Boven:
Waar,
Marieke
van Veen.
Rechts:
Fantoom,
Sofie
Doeland.
© RV

cross-overt met zijn urban westermusical lustig met muziek, en heeft naast zijn plekje in het theaterparcours ook een steek op de main stage in festivalcentrum Westerkeyn. Het leggen van verbindingen – met elkaar, met het publiek en met dat woeste kader – staat hoog op Lesuis’ verlanglijstje. Wat de connectie met het landschap betreft, koestert Lesuis zelfs de ambitie om te pionieren in de ontwikkeling van een experimentele landschapskunst

De samenwerking met de Franse compa-gnie Tricyclique Dol levert alvast een bevreedende ervaring op: in *Contre nature* wandel je kilometers lang door wei-landen en duinen, waar hier en daar, bijna onopvallend, kleine (machinale) anoma-liën zijn aangebracht. Alleen de stille, aan-dachtige kijker ontdekt dat er een patroon zit in het schudden van de struiken door de wind, of hoort in een houtstapel eerst het getik van klokjes, en ontdekt dan, nauwelijks zichtbaar, de verspringende wijzertjes die her en der op de stammen zijn aangebracht. *Contre nature* confronteert je door zijn traagheid met je eigen haast: hoeveel tijd heb je om alles te ontdekken? Hoeveel tijd neem je?

Op tien dagen tijd verwelkomt dit eiland van 4700 inwoners maar liefst 60.000 toeschouwers. Die toevloed creëert een unieke publieksdynamiek: van bij het ontbijtbuffet tot ‘s avonds laat op de terrasjes zoemt het namen van gezelschappen en voorstellin-gen. Een van de voorstellingen waar al snel buzz rond ontstaat is *Salomé* (●●●), een samenwerking tussen het Noord-Nederlands Toneel en Project Wil deman. ‘Ornze’ NTGent-huisregisseur Julie Van den Berghe regisseert een fabuleuze Maartje

van de Wetering als de rebelse punkpuber Salomé, die haat en liefde heeft met de radicaliteit die pubers zo eigen is. In een weids landschap en gesteund door de indrukwekkende kunde van de veelzijdige muzikanten, maakt Van den Berghe van *Salomé* een vitalistisch drama van verloren onschuld. De woordeloze rol van Johannes de Doper is weggelegd voor een als vanouds hypnotiserende Sam Louwyck.

Waddenweer

De mens wikt, de natuur beschikt. Tijdens de 31ste editie van Oerol voerde de wind het hoge woord. Verschillende avonden moesten *Salomé*, maar ook de *Terminator Trilogie* van FC Bergman of het beeldend spektakel *Horizone* van het Franse Groupe Zur het hoofd buigen voor de razende westenwind. “Echt waddenweer”, stelden de eilanders laconiek vast, terwijl de meer steedse bezoekers zich verschrikt naar hun hotel haastten. En zo werd deze editie van Oerol, meer nog dan andere jaren, een tiendaags kunstwerk over de krachtmeting tussen de mens en het landschap.

Oerol Festival vond plaats van 15 tot en met 24 juni op Terschelling, Nederland.